

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/113/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119011023
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119011023.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, v trestnej veci obžalovaného J. J., pre zločin rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 28. apríla 2021, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22.06.2020, sp. zn. 7T/80/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného J. J., nar. XX.XX.XXXX v U. U., trvale bydliskom A. XX, okres U. U.

o d s u d z u j e

podľa § 369 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d), j) Tr. zák., § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Banská Bystrica uznal obžalovaného J. J. rozsudkom zo dňa 22.06.2020, sp. zn. 7T/80/2019 vinným zo spáchania zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že z presne nezisteného miesta v okrese U. U. prostredníctvom IP adresy XX.XX.XXX.XXX patriacej spoločnosti J. s. r. o., so sídlom F. Y. XXX/X, U. U., Z.: XXXXXXXX, na sociálnej sieti A., kde vystupoval pod menom „J. J.“ dňa 04. 04. 2018 v čase o 17:53:04 SEČ zverejnil video súbor s označením: kntmnrXfytkXggXXXXXXXXXXXXX_XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX_XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX_n.mpX, ktorý zachytáva dve maloleté osoby ženského pohlavia vo veku 10 a 11 rokov, ako sa vyzliekajú pred kamerou donaha a ukazujú svoje obnažené pohlavné orgány.

Za to okresný súd obžalovanému uložil podľa § 369 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d), j), § 38 ods. 2, ods. 3, § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere troch rokov. Podľa § 51 ods. 1 písm. a) Tr. zák. za použitia § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a obžalovanému zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní troch rokov. Podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. mu počas plynutia

probačného dohľadu a skúšobnej doby bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom inému výchovnému programu, najmä zúčastňovať sa seminárov či prednášok zameraných na prevenciu páchania trestnej činnosti súvisiacej s druhom tejto posudzovanej trestnej činnosti. Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. je obžalovaný povinný strpieť kontrolu vykonávajú probačným a mediačným úradníkom.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, a to ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 22.06.2020 s tým, že toto smeruje proti výroku o vine a treste. Odvolanie následne písomne zdôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne podaním zo dňa 22.07.2020, doručeným okresnému súdu dňa 23.07.2020. Argumentoval, že sa necíti byť vinný z toho, čo mu je kladené za vinu. On nespáchal zločin rozširovania detskej pornografie tak, ako to má na mysli ust. § 369 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. Nestotožňuje sa preto aj s poukazom na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní s napadnutým rozhodnutím. Poukázal na znalecký posudok č. 28/2019 znalca Z. H. R. R., podľa ktorého sa na predloženej DVD nosiči s výsledkami právnej pomoci, údajmi spoločnosti A. Inc týkajúce sa užívateľa Z nenachádza súbor s označením knmnr2fytk0gg44010000000J628604673913333_2655388631002366568_n.mp4. Potom je otázne, k čomu sa ďalej znalec vzhľadom na uvedenú skutočnosť vyjadroval. Podľa odpovedí znalca v znaleckom posudku z predloženého DVD nosiča nie je možné zistiť, či tieto súbory zverejnila na soc. sieti A. na konte s označením „J. J.“ konkrétna osoba, ktorú by bolo možné stotožniť. Taktiež znalec uvádza, že bez jeho vedomosti sa do jeho konta mohla prihlásiť osoba z akéhokoľvek technického zariadenia (PC, laptop, mobilný telefón) s facebookovým kontom a označením ID odvolateľa. V prípade, že by tak urobil niekto z jeho mobilného telefónu, tak v tomto už je jeho ID zadané, čiže teoreticky by stačilo len kliknúť ikonku A. a akákoľvek osoba by sa takto dostala na jeho FB profil s jeho ID. Podľa znalca, ak by takáto osoba postupnosť týchto krokov vymazala, on by sa o tomto nemal ani ako dozvedieť.

V nadväznosti na predmetný znalecký posudok poukázal aj na písomné podanie spoločnosti J. s.r.o. zo dňa 22.6.2018, z ktorej vyplýva, že IP adresa XX.XX.XXX.XXX je natovacia adresa, cez ktorú prechádza väčší počet klientov, pretože priamo klienti majú pridelenú neverejnú IP adresu, tým pádom nevedeli zistiť, kto sa v tom čase pripájal zo spomínanej IP adresy tak, ako je táto uvedená aj v napadnutom rozsudku. Internetové pripojenie v mieste jeho bydliska v obci A. spoločnosť J. s.r.o. neposkytuje a neeviduje ani žiadneho zákazníka. Na toto písomné stanovisko nadväzuje aj na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedka R. A. z prípravného konania zo dňa 11.10.2019.

Ten sa v podstate za spol. J. s.r.o. vyjadril obdobne, kde navyše uviedol, že nie je možné zistiť, kto bol užívateľom IP adresy XX.XX.XXX.XXX v inkriminovanom čase, takéto informácie uchováva predmetná spoločnosť len tri mesiace. Tak či tak by išlo o nepriamy dôkaz, ktorý v súhrne s ostatnými dôkazmi, či aj nepriamymi, netvorí logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti zažalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania jeho, ale zároveň musí tu existovať skutočnosť, že je úplne vylúčená možnosť akéhokoľvek iného záveru (R38/68-IV) obdobne aj R38/1970-I. Z nepriamych dôkazov ním uvádzaných vyplýva, že v súhrne všetkých nepriamych dôkazov možno dôjsť k inému záveru, ako to urobil súd prvej inštancie. Pri každom z uvedených nepriamych dôkazov nemožno nepochybne súčasne vylúčiť možnosť iných záverov. Za tejto situácie súd prvého stupňa opomenul aj akceptáciu zásady „in dubio pro reo“ vyplývajúcu z ust. § 2 ods. 4 Tr. por., pretože pochybnosti počas celého trestného konania trvali a trvajú, a to aj po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov. Pokiaľ okresný súd uvádza, že je pravdou, že v danej veci nebol vyprodukovaný ani jeden priamy dôkaz, no komplexným hodnotením všetkých nepriamych dôkazov tento dospel k záveru, že skutok bol spáchaný a že ho spáchal on. Túto úvahu považuje za nejasnú a nepreskúmateľnú, pretože nehovorí o tom, prečo vylučuje možnosť iného záveru, ktorý záver podporuje aj znalecké dokazovanie.

V ďalšom poukazuje na obsah úradného záznamu zo dňa 01.08.2019 v rámci odpovede na právnu pomoc medzi Okresnou prokuratúrou Banská Bystrica a MS USA o počte prihlásení z jeho konta „J. J.“ v adresári A. S. N. a v adresári G. Log z IP adresy patriacej spoločnosti J. a z IP adresy pochádzajúcich od spoločnosti K. Y. a.s., keď v adresári G. S., keď jeho posledný aktívny súbor na konte A. je zo dňa 04.04.2018 o 11 hod. 31 min. 58 sekunde UTC, ktorý nie je totožný s časom tak, ako mu je kladené za vinu. Na hlavnom pojednávaní taktiež predložil zmluvu o spolupráci medzi ním a spol. SC Q. I. Y., kde vychádzajúc z tejto zmluvy sa mal v inkriminovanom období nachádzať na stavebných prácach v Q..

Nikdy sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti, nie je mu známe ani žiadne priestupkové konanie voči jeho osobe. Žije slušným životom, je riadne zamestnaný.

Záverom vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol odvolaciemu súdu, aby podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a postupom podľa § 322 Tr. por. vec vrátil súdu prvej inštancie. V konečnom dôsledku sa domáha postupu v zmysle § 285 písm. c) Tr. por.

Na verejnom zasadnutí obhajkyňa predniesla svoj návrh v súlade s písomnými dôvodmi odvolania a krajskému súdu navrhla zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby bola vec vrátená súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom v konečnom dôsledku sa domáha oslobodenia spod obžaloby.

Naproti tomu krajská prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zodpovedajúci stavu veci a zákonu, z ktorého dôvodu nepovažuje odvolanie obžalovaného za podané dôvodne, a preto ho navrhuje zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že v plnom rozsahu súhlasí s tým, čo povedala jeho obhajkyňa a tiež s obsahom písomného odvolania.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe podaného odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorému podal tento odvolateľ odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v tejto časti, v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd považuje pritom za potrebné zdôrazniť, že prejednávanému prípadu venoval okresný súd náležitú pozornosť, na hlavnom pojednávaní dňa 22.06.2020 vypočul obžalovaného a za splnenia procesných podmienok § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal výpovede svedkov z prípravného konania, a to U. X., T. T., H. J., R. A. a znalca J.. H. T.. Postupom podľa § 268 ods. 2, 5 Tr. por. prečítal znalecký posudok Z.. H. R., R.. a odborné vyjadrenia J.. K. R. a J.. H. T.. Podľa § 269 Tr. por. prečítal jednotlivé listinné dôkazy, zadokumentované v obsahu spisového materiálu a rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom. V zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol návrh obhajkyne obžalovaného na doplnenie dokazovania, a to zabezpečiť výpisy z internet bankingu obžalovaného z daného obdobia, z ktorých by mohol vyplývať jeho pohyb. Po takto vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k správnym nielen skutkovým, ale i právnym záverom v tom smere, že obžalovaný rozširoval detskú pornografiu a čin spáchal verejne.

Pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v tejto súvislosti argumentoval tým, že hoci v prejednávanej veci nebol vyprodukovaný ani jeden priamy dôkaz, komplexným hodnotením všetkých nepriamych dôkazov dospel k záveru, že skutok bol spáchaný a že ho spáchal obžalovaný. Nemožno konštatovať, že vina alebo nevina sa nedá spoľahlivo dokázať aj iba pomocou nepriamych dôkazov. Súd musí prísne dbať na logiku úsudku, starostlivo preveriť všetky varianty medzi dokazovanou skutočnosťou a nepriamymi dôkazmi. Na preukázanie dokazovanej skutočnosti musí byť prítomných viac nepriamych dôkazov, tvoriacich spolu takú sústavu, že jej jednotlivé časti sú navzájom v súlade, jedna okolnosť vyplýva z druhej a navzájom sa dopĺňajú a potvrdzujú. Proces dokazovania je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Pokiaľ ide o časové rozpory vo výsledkoch z právnej pomoci vytykané obhajobou vznikli v dôsledku používania rôznych časových štandardov, a to koordinovaného svetového času (UTC), ktorý je možné vypočítať odpočítaním jednej hodiny od stredo európskeho času (SEČ = UTC + 1 hodina), prípadne dvoch hodín pri použití letného času. Žiadaná právna pomoc a výsledky právnej pomoci sa týkali užívateľa konkrétneho nezameniteľného identifikačného čísla (ID č. XXXXXXXXXXXXXXXX), patriacemu obžalovanému. Výsledkami právnej pomoci bola vyvrátená obrana obžalovaného, že sa nikdy nepripájal do internetu prostredníctvom providera prideleného spoločnosti J., s.r.o., keďže z nich vyplýva, že do konta patriacemu obžalovanému došlo v rozhodnom období k prihláseniu z IP adresy patriacej spoločnosti J. s. r. o. celkom až 33 krát, pričom z viacerých IP adries patriacich spoločnosti

K. Y., a. s. došlo k prihláseniu 11 krát. Porovnaním adresárov „A. S. N.“ a „G. S.“ bola preukázaná aktivita obžalovaného aj v prípade prihlásenie sa cez IP adresu patriacu spoločnosti J., s. r. o., keď sám obžalovaný potvrdil pravosť komentárov uvedených v dožiadaní. Pokiaľ ide o adresár „G. S.“ zaznamenávajúci posty a aktivity užívateľa, v prípade pripájania sa do sociálnej siete cez mobilný telefón, tablet, či počítač, nájdenie tohto adresára je v každom zariadení rovnaké. Po jeho otvorení je možné filtrovať hľadaný obsah cez kategórie, či dátum. Rovnako je možné spravovať vlastnú aktivitu, či už jednotlivé príspevky, alebo aktivitu, v ktorej má užívateľ menovku. V prípade spravovania jednotlivých príspevkov je potom možné ich jednoducho odstrániť, čím sa z adresára G. S. stratia. Skutočnosť, že obžalovaný tento adresár uvedeným spôsobom aj využíval mal okresný súd preukázanú tiež výpoveďou svedka U. X., podľa ktorého, správy od obvineného mu na A. ukazuje ako vymazané. Preto tvrdenie obžalovaného, že takýto súbor nebol na priloženom, znalcom skúmanom CD, tým pádom nikdy nebol ani na konte obžalovaného, nemôže obstať. Nemôže obstať ani tvrdenie obžalovaného, že v jeho prípade ide o nejakú „pomstu facebooku“ spojenú so zablokovaním jeho účtov v minulosti. Účet sa môže stať cieľom botnetu, no situácia je vtedy zo strany sociálnej siete promptne vyriešená, avšak v rámci bežného účtu to netreba očakávať, pretože blokovanie je obvykle výsledkom reálneho porušenia pravidiel. Je tiež nutné uviesť, že ak by aj účet bol terčom botnetu, znalec by sa s takouto okolnosťou v znaleckom posudku vysporiadal. Znalec v znaleckom posudku č. 28/2019 totiž sám konštatuje, že mu nie je známy škodlivý softvér (vírus), ktorý by na sociálnu sieť na konto s označením „J. J.“, ID XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, dokázal tieto súbory zverejniť. Ak by bolo konto napadnuté malwareom, znalec by to videl, len by nevedel presne o aký bot ide. Pre okresný súd vyplynul z uvedeného logický záver, že keďže konto nebolo napadnuté, musel sa doň prihlásiť a video, ktoré je predmetom obžaloby, zdieľať obžalovaný, alebo osoba, ktorá poznala jeho prihlasovacie údaje (čo opäť potvrdzuje aj v inkriminovanom čase prihlásenie užívateľa zistiteľné z adresára „facebook legal request“). Obžalovaný však poprel, že by svoje prihlasovacie údaje niekomu poskytol, resp. sa niekto z jeho zariadenia na sociálnu sieť prihlasoval, ktorú skutočnosť mal okresný súd potvrdenú aj svedeckou výpoveďou otca obžalovaného - H. J.. Aj napriek pôvodnej snahe obžalovaného presvedčiť súd o tom, že k takémuto prihláseniu a zdieľaniu videa došlo prostredníctvom zariadenia - tabletu, ktoré predal, pričom nevedel uviesť komu, kedy, a ani to, či pred predajom vymazal zo zariadenia svoje prihlasovacie údaje, neskôr však vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil, že v čase spáchania skutku tento bol ešte v jeho vlastníctve a disponoval ním len on. Ďalej okresný súd zdôraznil skutočnosť konštatovanú znalcom v znaleckom posudku č. 28/2019, ktorý z predloženého DVD nosiča zistil, že v adresári „unified_messages“ sa nachádzajú údaje o zverejnení videa užívateľom J. J. (ID XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX) na A. konte, pričom IP adresa, ako aj čas zverejnenia sú totožné s reportom s videom nachádzajúcim sa v adresáru „ncmec_reports“ predloženého DVD, kde je uvedený report organizácie Q. (Q. center for missing and exploited O. - Q. centrum pre nezvestné a vykorisťované deti), ktorá toto video vyhodnotila ako nežiaduce. Tvrdenie obžalovaného, že nezdieľal žiadne fotografie obnažených ženských tiel, nie je podľa okresného súdu pravdivé, čo je zistiteľné z CD priloženého k znaleckému posudku č. 28/2019. Toto obsahuje okrem iného aj spôsob komunikácie, ktoré viedol obžalovaný s inými osobami. Obžalovaný mal obdobný problém už aj v minulosti, keď mu bolo opakovane zablokované facebookové konto. V kontexte predtým vedenej komunikácie s dotknutými osobami nemuselo zverejnenie videa, ktoré je predmetom obžaloby, nutne viesť k sexuálnemu uspokojeniu samotného, no to neznamená, že by obžalovaný zverejnenie takéhoto videa nepovažoval napríklad za vtipné alebo určené na sexuálne uspokojenie niekoho iného. V konkrétnom prípade však pohnútkou obžalovaného nie je rozhodujúca, naopak, treba zdôrazniť, že bez ohľadu na to, čo obžalovaného k spáchaniu skutku viedlo, spoločnosť má a musí mať enormný záujem na ochrane spoločnosti pred páchaním takéhoto druhu trestnej činnosti, kde obeťami sa stávajú najzraniteľnejší.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného krajský súd zdôrazňuje, že vyššie uvedené dôvody, ktorými argumentoval prvostupňový súd ohľadom zavinenia obžalovaného si v celom rozsahu osvojil, sú uvedené vyššie a bolo by nadbytočné ich na tomto mieste znovu opakovať. Zároveň je nevyhnutné uviesť, že na základe informácie O. W. N. ID XXXXXXXX organizácie Q. center for missing and exploited O. (Q.) - Q. centrum pre nezvestné a vykorisťované deti, bol obsah zverejneného video súboru s označením: kntmnrXfytkXggXXXXXXXXXXXXX_XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX_XXXXXXXXXXXXX XXXXXXXX_n.mpX, podrobený odbornému vyjadreniu J. H. T. a J. K. R., podľa ktorých sú jeho obsahom obnažené osoby ženského pohlavia vo veku 10 -11 rokov s obnaženými pohlavnými orgánmi. Navyiac k argumentácii obžalovaného, že podľa predloženej zmluvy o spolupráci uzatvorenej medzi ním a spoločnosťou SC Q. I. Y. sa mal v inkriminovanom období nachádzať na stavebných prácach v Q., sa žiada zdôrazniť, že adresár unified_messages na DVD nosiči, podrobenom znaleckému skúmaniu,

obsahuje aj súbory komunikácie obžalovaného s osobami označenými ako Z. T., D. M. a J. F. Z. zo dňa 04.04.2018, podľa ktorej sám obžalovaný týmto osobám v uvedený deň oznámil, že sa nachádza v U. U.. Preto aj odvolací súd po komplexnom zhodnotení dôkaznej situácie dospel k záveru, že súhrn vykonaných dôkazov vyznievajúcich v neprospech obžalovaného, ktoré na seba nadväzujú a dopĺňajú sa, vyvracia ním produkovanú obhajobu a dostatočne preukazuje, že skutok kladený mu za vinu sa stal takým spôsobom, ako ho ustálil okresný súd, ako aj to, že ho spáchal práve obžalovaný. Vzhľadom k tomu neexistoval žiadny relevantný dôvod, aby bola v tomto trestnom konaní aplikovaná zásada v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Obhajoba obžalovaného bola účelová, urobená v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti a vyvracajú ju vykonané dôkazy svedčiace v jeho neprospech. Obžalovaný ako trestne zodpovedný subjekt konal z hľadiska zavinenia v tzv. priamom úmysle a naplnil aj všetky znaky uvedenej skutkovej podstaty, t.j. svojím konaním naplnil aj objektívnu stránku trestného činu.

Následne správne postupoval i pri právnom posúdení súdeného konania obžalovaného, keď po právnej stránke kvalifikoval jeho konanie ako zločin rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Na druhej strane, preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, dospel krajský súd čiastočne k inému záveru ako okresný súd, nakoľko trest odňatia slobody uložený obžalovanému považoval za neprimeraný. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu zrušil a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o treste sám.

U obžalovaného už okresný súd správne zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to, že spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých (§ 36 písm. d) Tr. zák.) a pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. j) Tr. zák.), pričom na druhej strane nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mu v rámci úvah o výmere trestu priťažovala.

Trestný zákon v sankcii ust. § 369 ods. 2 Tr. zák. umožňuje jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody na 3 roky až 8 rokov. Keďže pomer poľahčujúcich okolností prevažoval nad priťažujúcimi v pomere 2:0, znižovala sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu (ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák.). V nadväznosti na to bolo možné obžalovanému uložiť po úprave trestnej sadzby trest odňatia slobody od 3 rokov až do 6 rokov a 4 mesiacov. Odvolací súd okrem pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zároveň podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol aj na mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, ktoré boli pomerne významné v prospech obžalovaného.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd pochybil, keď pri ukladaní trestu neaplikoval moderačné ustanovenie § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák, pretože vzhľadom na okolnosti súdeného prípadu, ale predovšetkým vzhľadom na pomery samotného obžalovaného mal za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom (upravená sadzba od troch rokov do šesť rokov a štyroch mesiacov) bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti v jeho prípade postačí aj trest kratšieho trvania pod túto dolnú hranicu trestu ustanovenej Trestným zákonom. Skutočnosťou odôvodňujúcou mimoriadne zníženie trestu bola predovšetkým nepochybne potreba prihliadnuť na okolnosti prípadu, keď možno konštatovať, že vzhľadom na vek obžalovaného v čase spáchania trestného činu, tento spáchal z mladíckej nerozvážnosti, ako aj na pomery obžalovaného ako páchatela, keďže podľa aktuálneho odpisu z registra trestov, týkajúceho sa osoby obžalovaného je zistiteľné, že tento nemá kriminálnu minulosť a ani od súdeného skutku sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, výkon uloženého trestu mu podmienene odložil na rovnako dlhú skúšobnú dobu 2 roky, nakoľko na takýto postup boli splnené všetky podmienky vyplývajúce z ust. § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Uloženie probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, ako aj uloženie obmedzení a povinností, nepovažoval za nevyhnutné.

Uložený trest zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov. Predovšetkým sám obžalovaný si musí dôsledne uvedomiť,

že vyššie uvedené dobrodenie zákona, pokiaľ mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody za použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu, je preň takou výstrahou, že v prípade opakovania akejkoľvek trestnej činnosti v budúcnosti, by malo za následok už prísnejší postih zo strany súdu. Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov rozsudku z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol pomerom hlasov 3:0 tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.